

de ikke for en strakket Smertes Skyld selv skulle omkomme deres Lives Frugt, og i saa Maade belæste sig med en ond Samvittighed.

5to) Skal I være villige til at hielpe den Fattige, saavel som den Rige, og ikke have nogens Persons Anseelse, efterdi de ere alle lige høit agtede for Gud; Ikke heller skal I besvære nogen med alt for stor Løn for samme eders Tieneste, men de, som intet formaae, dem skal I tiene for Guds Skyld; Og uanseet I saaledes ere pligtige til at tiene alle og enhver, hvor det gjøres behov og udkræves af Eder, endog dem, som føde i Utugt og uden et ærligt Ægteskab, saa skal I dog ikke hielpe til at undertrykke og fortie saadanne uegte Fødseler; men saasart Barnet er kommen til Verden, skal I strax give Præsten det tilkiende der i Sognet, paa det Gud maae faae sin Ære, Synderen omvendes og Forargelse borttages:

6to) Skal I intet andet bruge enten til Moderen eller Barnet, end Bønnen, og med Bønnen saadanne Midler, som ere naturlige, brugelige og christelige, og, naar nogen Nød er paa Færde, søge de nærmeste Medicos eller Badskere om et got Raad; Andre uchristelige, ulovlige, ja afgudiske og dievelske Midler skal I ikke alene selv entholde eder fra; men endog, om I saadant hos andre fornemme, give Øvrigheden og Præsten det strax tilkiende, at de tilbørligen derfor kan straffes; Saa skal I og ikke skamme eder at tage Raad hos gudfrygtige Matroner og andre erfarne Jordemødre, at I ikke skulle synes selvvisse og derover sætte baade Moderen og Barnet i Fare; men heller lade eder gjerne sige, ligesom Nøden det udfordrer.

7mo) Skal I altid være ædrue og sparsommelige, og tage eder vel vare for Drukkenskab, efterdi I derover hastig maatte forsee eder; Desligeste skal I have en Afskye for al usømmelig og utugtlig Tale og Gebærder, at I ikke dermed skulle give Forargelse til andre; men mere beflitte eder paa, at I med et ærbart og skikkeligt Levnet maae være et got Exempel for andre Qvinder.

8vo) Hvor Nøden ikke kommer for hastig paa, skal I ikke gjerne noget alene foretage, men, om det er mueligt, lade andre forstandige Qvinder dertil falde, og, gjøres det fornødent, Præsten tilige, Moderen til Trøst, som er forspendt.

9no) Skal I være tavse og ikke for nogen anden aabenbare en Qvindes Brøst, at hun derved beskæmmes.

10mo) Med Daaben skal I eder aldeles intet befatte; men er Barnet i Livsfare, efterat det fuldkommelige er født, da maae I, om Præsten ikke er ved Haanden, eller nogen skikkelig Mandsperson, som er kommen til skiels Alder, døbe det i Navn Gud Faders, Søns og Hellig Aands; Ellers skal I befale Gud Barnet, mens det er endnu i Moders Liv, at han vil annamme det til Naade for Christi Skyld.

11mo) Skal I ikke heller befatte eder med noget Barns hemmelige Begravelse; men, hvor noget utidigt Foster fødes, der skal I først vise det for Præsten og fornemme af ham, hvorledes det skal begraves. Paa disse forskrevne Punkter skal enhver Jordemoder gjøre sin corporlige eed, for Magistraten i Kiøbstæderne og Amtmændene paa Landet, naar hun dertil antages. Eeden kan være saaledes; »Jeg N., antagen til at være Jordemoder, sværger og lover:

1mo) at jeg altid vil have Gud for Øien i dette besværlige Kald og af yderste Flid formedelst Guds Naade og de dertil sømmelige Midler troeligen hielpe hver og en, som min Hielp begierer, saavel den Fattige, som den Rige, varligen omgaaes baade Moderen og Fosteret, saa at dem for min Uagtsomhed, Forsømmelse eller ond Medfart ingen Skade maae tilføies.

2do) At jeg ingen uegte Fødsel eller Barne-mord vil fortie, som mig kan forekomme; men paa behørige Steder det strax tilkiendegive, hvem det og monne være, uden nogen Persons Anseelse.

3tio) At jeg vil findes ædruelig, kydsk og flitig i dette mit anbetroede Kald, og ellers i alt mit Foretagende, saavel som i Liv og Levnet, mig saaledes forholde efter disse mig foreløste Punkter, at ingen, næst Guds Hielp, skal have Aarsag i nogen Maade sig over mig at besvære; Saa sandt hielpe mig Gud og hans hellige Ord!«

III Art.) Om Qvindernes Kirkegang efter deres Barselseng.

Barsel-Qvinder skal holde sig nogle Uger inde af Kirken efter deres Barnefødsel og siden af Præsten indledes, hvor det hidindtil har været brugeligt. Uegte Qvinder, som føde deres Børn i